

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.III.10.622/2012/4.szám

A Kúria a dr. Czuglerné dr. Ivány Judit Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Czuglerné dr. Ivány Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nyugdíjfolyósító Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 22.M.596/2012. szám alatt indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2012. június 6-án kelt 22.M.596/2012/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 22.M.596/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes jogelődje - a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 26.M.3484/2010/6. számú ítéletével elrendelt eljárásban meghozott 2011. július 13-án kelt határozatával, az egészségkárosodott személyek szociális járadékairól szóló 387/2007.(XII.23.) Korm. rendelet (Kr.) 2. § f) pontja, 3. §-a és 5. § (1) bekezdése alkalmazásával elutasította a felperes rendszeres szociális járadék iránti igénybejelentését. A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A munkaügyi bíróság - a Kr. 2. § f) pontja, 5. § (1) bekezdése, a

foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (Flt.) 24-26. §-ai és a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 4. § (1) bekezdés i) pontja alkalmazásával - elutasította a felperes keresetét. Az ítéleti tényállás szerint az alperes a határozatával - a felperes 2009. január 19-én kelt igénybejelentése alapján - 2009. március 20-tól rendszeres szociális járadékot állapított meg a felperes részére. E határozatot a 2009. december 3-án kelt 17. alszámú határozatával visszavonta, mert a felperes - a Regionális Munkaügyi Központ értesítése szerint - 2009. március 20-tól álláskeresési járadékban is részesült. A visszavonó határozatot helybenhagyó másodfokú határozatot a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 26.M.3484/2010/6. számú ítéletével az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte annak tisztázása érdekében, hogy a felperes a perbeli időszakban csupán álláskeresőként nyilvántartott személy volt, vagy ténylegesen részesült álláskeresési járadékban.

Az ítéleti érvelés szerint az alperes az elrendelt új eljárásban a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, a Munkaügyi Központtól beszerzett okirat igazolta, hogy a felperes 2009. március 20-tól 2009. november 30-ig álláskeresési járadékban részesült, ami kizárja a rendszeres szociális járadékra való jogosultságát. A munkaügyi bíróság kiemelte, hogy az alperes - a felperes érvelésével szemben - nem terjeszkedett túl hatáskörén, amikor az eredeti kérelem szerinti jogosultságról döntött. Az eljárásnak a 12. alszámú, a felperes jogosultságát megállapító határozat felülvizsgálata nem képezte tárgyát, azt az alperes egyebekben a 17. alszámú határozatával visszavonta; mindezek alapján az alperes jelen perben felülvizsgálni kért határozatai nem jogszabálysértők.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben elsődlegesen annak „megváltoztatását” és a járadék iránti igényének az alperes 12. alszámú határozatának megfelelő megállapítását, másodlagosan hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte a Pp. 213. § (1) bekezdése, 3. § (1) bekezdése és a Kr. 2. § f) pontja megsértésére hivatkozva.

A felperes kifogásolta, hogy a bíróság ítélete meghozatala során - a Pp. 213. § (1) bekezdésébe ütközően - nem vette figyelembe a 3. számú beadványával kiegészített azon kereseti kérelmét, amelyben amiatt is kérte az alperesi határozatok hatályon kívül helyezését, mert a két járadék egyidejű folyósítása neki nem róható fel. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 66. § (2) bekezdése szerint a jogosulatlanul folyósított ellátás is csak akkor követelhető vissza 90 napon túl, ha az ellátás felvétele felróható a jogosultnak. Ebből következően

az alperes is csak a felperes felróhatósága esetén követelhetné vissza 2011-ben a járadékot, ezt azonban az alperes nem bizonyította és erre nincs is lehetőség, mert az álláskeresőkénti nyilvántartásba vételét jogszabály, maga a Kr. 5. § (2) bekezdése tette kötelezővé. A felperest a munkaügyi hatóság sem tájékoztatta arról, hogy a két járadék együttesen nem folyósítható, mindezek miatt a felperes az Ebtv. 66. § (3) bekezdése alapján az álláskeresői járadék folyósítása ellenére is jogosult a rendszeres szociális járadékra.

A felperes álláspontja szerint a munkaügyi bíróság jogsértően állapította meg, hogy az alperes nem terjeszkedett túl a hatáskörén. A 12. alszámú határozatot a munkaügyi bíróság 26.M.3484/2010/6. számú ítéletével nem helyezte hatályon kívül és arról az alperes ezen ítélete alapján meghozott határozatai sem rendelkeztek, ezért iratellenes az az ítéleti megállapítás, hogy az alperesi határozatok a korábbi döntést is érintették. Ezzel a munkaügyi bíróság - a Pp. 3. § (1) bekezdését megsértve - egyben túlterjeszkedett a kereseti kérelmen is.

A felperes kifogásolta, hogy az alperes az álláskeresői járadék folyósításának idejét meghaladó időre is megszüntette a rendszeres szociális járadékot, ami miatt a határozatok a 2009. november 23-át követő időre nézve mindenképp jogsértőek, tekintve, hogy akkortól újból fennálltak a folyósítás feltételei. Végül sérelmezte, hogy a munkaügyi bíróság a Kr. 2. § f) pontjával ellentétesen értelmezte a rendszeres pénzbeli ellátás fogalmát, amelyre vonatkozóan a felperes fenntartotta a 3. számú beadványában kifejtett álláspontját.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte annak megalapozottságára hivatkozva. A munkaügyi bíróság - a tárgyalási jegyzőkönyvben is rögzítettekben is kitűnően - figyelembe vette és elbírálta a felperes 3. számú beadványában írtakat és helyesen állapította meg azt is, hogy a felróhatóság vizsgálatának a két ellátás együttes folyósításának törvényi akadályára tekintettel nincs jelentősége. A munkaügyi bíróság nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen sem, az ítélet - a felperes felvetésével ellentétben - éppen azt tartalmazza, hogy a pereknek nem képezte tárgyát a 12. alszámú határozat. A felülvizsgálati kérelem 3. pontjában foglalt kérdésben a bíróság valóban nem foglalt állást, mivel ilyen felperesi igény nem volt, a rendszeres pénzellátás fogalmát pedig a Kr. és az Flt. rendelkezései alkalmazásával helyesen értelmezte a bíróság.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a Pp. 213. §-a megsértését azért állította, mert a munkaügyi bíróság nem vette figyelembe a 3. sorszámú beadványában előadott érvelését, miszerint a két ellátás (rendszeres szociális járadék és álláskeresési járadék) együttes folyósítása neki nem róható fel, ezért visszakövetelésnek nincs helye, a felróhatóságot kizárja, hogy az álláskeresési járadék iránti igény bejelentésére maga a Kr. kötelezte a felperest.

A Kúria mindenképp előtt rámutat arra, hogy a jelen per tárgyát rendszeres szociális járadék visszaköveteléséről szóló társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata nem képezte, ezért a munkaügyi bíróságnak eljárása során a felperes által felhozott, a felróhatóság hiányával összefüggő érveket (amelyeket egyebekben a perben a felperes is annak előrebocsátásával adott elő, hogy a kérdés nem tárgya a pernek) nem kellett vizsgálnia. A felperes a fenti érvelése kapcsán olyan önálló kereseti kérelmet, amely a munkaügyi bíróság részéről külön döntést igényelt volna, nem terjesztett elő, ezért a Pp. 213. §-a megsértése nem állapítható meg. A Kr. a rehabilitálható igénylőket - a felperes perbeli állításával szemben - álláskeresőkénti nyilvántartásba vételre, nem pedig álláskeresési járadék igénylésére kötelezi [Kr. 5. § (2) bekezdés, 11. § (3) bekezdés], a rendszeres szociális járadékra való jogosultság alátámasztására ezért ez az érvelés sem alkalmas.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy az igényelt ellátásra a jogosultságát korábban megállapító, bírósági ítélettel nem érintett 12. alszámú határozat alapján jogosult. A jogosultságot megállapító határozatot az alperes utóbb, a 17. alszámú határozatával visszavonta, a döntést a másodfokú szerv helybenhagyta, az alperes pedig az utóbbi határozatok 26.M.3484/2010/6. számú ítélettel való hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése folytán hozta meg a 24. alszámú alatti elsőfokú és az azt helybenhagyó, 27. alszámú másodfokú határozatokat, amelyek felülvizsgálata a jelen per tárgyát képezte. A munkaügyi bíróság ítéletében a kereset tárgyához nem tartozó kérdésben nem döntött és jogszabálysértés nélkül állapította meg azt is, hogy az alperes nem lépte túl a hatáskörét azzal, hogy a felperes kérelme hiányában hozta meg a 24. alszámú elutasító határozatát. A felperes jogosultságát az utóbb visszavont határozatra akkor sem alapíthatja, ha a visszavonó és az azt helybenhagyó határozatokat a munkaügyi bíróság hatályon kívül helyezte, az alperesnek ugyanis a felperes jogosultságáról az új eljárás lefolytatására kötelező ítélet alapján - az elrendelt bizonyítás lefolytatásával - új döntést kellett hoznia. A felülvizsgálati érveléssel szemben az alperesnek a felperes 2009. novemberi (az álláskeresési járadékra való jogosultság megszűnése utáni) jogosultságát abban az esetben kellett volna vizsgálnia, ha a felperes új igénybejelentéssel élt volna; mindezek miatt a jelen

perben felülvizsgált társadalombiztosítási határozatok jogszerűségét a fenti, téves jogértelmezésen alapuló kifogások sem érintik.

A munkaügyi bíróság a Kr. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti rendszeres pénzellátás fogalmát a 2. § f) pontja értelmező rendelkezése és az Flt. alkalmazásával helyesen határozta meg és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Kr. alkalmazásában rendszeres pénzellátásnak minősülő álláskeresési járadék igénybevétele, folyósítása kizárja a rendszeres szociális járadékra való jogosultságot. A Legfelsőbb Bíróság következetes gyakorlata szerint a jogerős ítélet érdemi felülbírálatára nem ad alapot olyan kijelentés, nyilatkozat, amely a megelőző eljárásokban tett nyilatkozatok, korábban hivatkozott álláspont, érvelés fenntartására utal. A Legfelsőbb Bíróság - a Pp. 270. §-a értelmezése során - több döntésében rámutatott: a felülvizsgálati kérelem önálló, rendkívüli jogorvoslat, amelyben a jogszabálysértést konkrétan meg kell jelölni és elő kell adni annak indokait; a korábbi beadványokra hivatkozás, e jogorvoslat speciális jellegére tekintettel nem foghat helyt (BH 1995.99.; Pfv.VII.21.458/1999/4.; Pfv.II.21.911/1999/2.). A fentiek alapján a felperes további, csupán a perbeli 3. számú beadványában foglalt álláspontja fenntartására való utalást tartalmazó kifogása vizsgálatát a Kúria mellőzte.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségei megtérítését nem kérte, ezért a Kúria a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2013. május 21.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

kúriai tisztviselő